2026/697

20.3.2026 г.

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2026/697 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 март 2026 година

относно сътрудничеството между правоприлагащите органи, които отговарят за прилагането на Директива (ЕС) 2019/633 относно нелоялните търговски практики в отношенията между стопанските субекти във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 43, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([2]),

като имат предвид, че:

(1) В рамките на веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти значителен дисбаланс в преговорните позиции между доставчици и купувачи на селскостопански и хранителни продукти може да доведе до нелоялни търговски практики. С Директива (ЕС) 2019/633 на Европейския парламент и на Съвета ([3]) се въведе минимален стандарт на Съюза за защита срещу нелоялни търговски практики с цел да се намали осъществяването на такива практики, които оказват отрицателно въздействие върху жизнения стандарт на селскостопанската общност.

(2) В доклада на Комисията от 23 април 2024 г., озаглавен „Прилагане на забраната за нелоялни търговски практики с цел укрепване на позицията на земеделските стопани и стопанските субекти във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти — актуално състояние“, се подчертава, че продължават да съществува дисбаланс във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти, което увеличава необходимостта от нови мерки за засилване на защитата на доставчиците и осигуряване на достатъчно силни преговорни позиции на всички оператори.

(3) Съгласно Директива (ЕС) 2019/633 от държавите членки се изисква да определят правоприлагащи органи с цел да се осигури ефективно прилагане на забраните, установени в посочената директива. Освен това съгласно посочената директива се изисква Комисията и въпросните правоприлагащи органи да си сътрудничат тясно, за да гарантират общ подход при прилагането на правилата, установени в нея. По-конкретно правоприлагащите органи трябва да се стремят да предотвратяват или да спират нелоялни търговски практики с трансгранично измерение на съответните си територии. Те трябва да правят това, като работят заедно, включително като обменят информация и си съдействат при разследвания с трансгранично измерение. Въпреки че обхватът и възможностите за сътрудничество съгласно Директива (ЕС) 2019/633 остават изцяло на разположение на правоприлагащите органи на държавите членки, е целесъобразно да се предприемат действия по отношение на някои трудности, свързани с механизма за сътрудничество, и да се повиши неговата ефективност.

(4) Поради принципа на териториалност правоприлагащите органи биха могли да срещнат трудности при събирането на информация, констатирането на нарушение и налагането и събирането на глоби и други равностойни по ефективност санкции, когато купувачът е установен в друга държава членка. Такъв е случаят например, когато операторите във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти или техните сдружения имат трансгранична покупателна стратегия. Такива трудности засягат установената с Директива (ЕС) 2019/633 система за правоприлагане, която зависи от сътрудничеството между правоприлагащите органи, и биха могли да доведат до нееднакво прилагане на забраната на нелоялни търговски практики, което подкопава предвидената в посочената директива защита на доставчиците на селскостопански и хранителни продукти. Поради това е целесъобразно да се установят определени единни правила за засилване на сътрудничеството между правоприлагащите органи при трансгранични случаи. Засилването на това сътрудничество би довело до по-ефективна защита срещу нелоялни търговски практики с трансгранично измерение и би допринесло за укрепване на позицията на земеделските стопани във веригата за доставки, като по този начин се гарантира справедлив жизнен стандарт за селскостопанската общност.

([1]) ОВ C, C/2025/2970, 16.6.2025 г., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/2970/oj.

([2]) Позиция на Европейския парламент от 12 февруари 2026 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 5 март 2026 г.

([3]) Директива (ЕС) 2019/633 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2019 г. относно нелоялните търговски практики в отношенията между стопанските субекти във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти (ОВ L 111, 25.4.2019 г., стр. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

(5) Като се има предвид, че с Директива (ЕС) 2019/633 на държавите членки се позволява да запазят или да въведат по-строги национални правила срещу нелоялни търговски практики, следва да се поясни, че настоящият регламент не обхваща тези правила. Държавите членки обаче следва да могат да решат дали техните правоприлагащи органи ще се възползват от възможностите, предвидени съгласно механизма за доброволно сътрудничество, създаден с настоящия регламент по отношение на такива правила. Тази възможност би могла да бъде особено важна в случаите, когато по-строги национални правила са категоризирани в някои държави членки като особени повелителни норми, които имат за цел да гарантират стабилни и устойчиви доставки на хранителни продукти за потребителите. В такива случаи правоприлагащите органи следва да имат правото да откажат да изпълнят такова искане, отнасящо се до доброволно сътрудничество.

(6) За да им бъдат осигурени условията да изпълняват ефективно своите задължения съгласно настоящия регламент, на правоприлагащите органи следва да се предоставят необходимите ресурси и експертен опит.

(7) Правоприлагащите органи следва да имат правомощието да си предоставят информация, включително поверителна информация, за всякакви правни и фактически обстоятелства и да я използват като доказателство, в съответствие с националното си право. Предоставената информация следва да се използва като доказателство само за да се прилага настоящият регламент с цел осигуряване на спазването на установените с Директива (ЕС) 2019/633 правила и във връзка с предмета, по отношение на който тя е събрана от правоприлагащия орган, към който е отправено искането. Поверителността на предоставената информация следва да бъде гарантирана при надлежно отчитане на законните интереси на съответното физическо или юридическо лице. Исканията на жалбоподатели за защита на информацията въз основа на член 5, параграф 3 от Директива (ЕС) 2019/633 следва да се вземат под внимание и защитата следва да се гарантира и при трансгранично правоприлагане.

(8) С цел да се спомогне за спирането на нелоялните търговски практики с трансгранично измерение, правоприлагащите органи следва да бъдат оправомощени да предприемат действия по разследване на собствената си територия от името на други правоприлагащи органи. Такива действия по разследване следва да се предприемат от правоприлагащия орган, към който е отправено искането, в съответствие с правомощията, предоставени му съгласно член 6, първа алинея, параграф 1, букви а), б) и в) от Директива (ЕС) 2019/633, и в съответствие с неговото национално право.

(9) Сътрудничеството между правоприлагащите органи във връзка с изпълнението на окончателни решения за налагане на глоби или други равностойни по ефективност санкции, както и на временни мерки, приети в съответствие с член 6, параграф 1, първа алинея, буква д) от Директива (ЕС) 2019/633, е много важно за постигането на ефективна защита срещу нелоялни търговски практики с трансгранично измерение. За тази цел е необходимо на правоприлагащият орган, към който е отправено искането, да бъде предоставено правомощието да изпълнява окончателно решение, прието от правоприлагащия орган заявител, в случай че събирането на глобите или изпълнението на равностойната по ефективност санкция или на временна мярка от правоприлагащия орган заявител е неуспешно. В случаите, когато събирането на глоби или изпълнението на равностойни по ефективност санкции или на временни мерки в държавата членка на правоприлагащия орган, към който е отправено искането, се извършва от друг компетентен национален орган, правоприлагащият орган, към който е отправено искането, следва да има правомощието де сезира въпросния друг компетентен национален орган във връзка със събирането на глобата или изпълнението на равностойната по ефективност санкция или на временна мярка.

(10) Правоприлагащите органи следва да бъдат оправомощени на собствената си територия и в съответствие с националното си право да изпълняват окончателни решения за налагане на глоби или други равностойни по ефективност санкции или временни мерки или да образуват производства за изпълнение на такива решения или други равностойни по ефективност санкции или временни мерки, от името на други правоприлагащи органи, при условие че тези други правоприлагащи органи са установили, че глобите или другите равностойни по ефективност санкции или временните мерки не могат да бъдат изпълнени в държавите членки на тези други правоприлагащи органи.

(11) За да се повиши ефикасността и ефективността на настоящия регламент, да се осигури безпроблемно сътрудничество между правоприлагащите органи и да се избегнат прекомерни разходи за правоприлагащите органи, към които е отправено дадено искане, следва да бъдат определени правила за покриване на разходите във връзка с мерките, предприети съгласно настоящия регламент.

(12) Правоприлагащите органи следва да се информират помежду си за всяка нелоялна търговска практика с трансгранично измерение, която е била осъществена или се осъществява на тяхна територия.

(13) Правоприлагащите органи следва да си сътрудничат, като отправят искания за оказване на взаимно съдействие. В тези искания следва да се посочва каква информация или мярка се счита за необходима във всеки случай за провеждане на разследвания на нелоялни търговски практики. За да може правоприлагащият орган, към който е отправено искането, да го изпълни, искането следва да включва цялата необходима информация относно предполагаемата нелоялна търговска практика.

(14) Правоприлагащите органи не следва да имат право да откажат да изпълнят искане за информация или да откажат да участват в принудителните мерки, освен ако не е вероятно други принудителни действия, административни решения или съдебни производства на национално равнище, които са извън приложното поле на механизма за оказване на взаимно съдействие, да гарантират прекратяване на съответната нелоялна търговска практика с трансгранично измерение. Отказите следва да бъдат възможни и в случаите, когато исканията попадат извън обхвата на настоящия регламент или са в противоречие с националното право на правоприлагащия орган, към който е отправено искането. Правоприлагащите органи следва да представят мотиви за такива откази.

(15) Липсата на процедурни разпоредби относно езиковия режим би могла да създаде пречки пред безпрепятственото сътрудничество между правоприлагащите органи. Поради тази причина правоприлагащите органи следва да се споразумеят за езика, който да се използва във всички уведомления, искания и съобщения между тях. Когато не могат да се споразумеят за езика, който да се използва, следва да се прилагат правилата за използването на език при липса на споразумение, определени в настоящия регламент.

(16) При вероятно осъществяване на широко разпространена нелоялна търговска практика с трансгранично измерение, включваща купувачи и доставчици от поне три държави членки, правоприлагащите органи, в чиято компетентност попада тази практика, следва да могат да отправят предупреждения чрез създадена за целта система, да участват в координирани действия и да определят координатор, който да координира сътрудничество между съответните органи, на чиито територии се твърди, че се осъществява практиката. За да се установи кои са правоприлагащите органи, в която компетентност попада дадена широко разпространена нелоялна търговска практика с трансгранично измерение, следва да се вземат предвид всички съответни аспекти, по-специално мястото, където е установен купувачът, и местоположението на доставчиците, които биха могли да бъдат засегнати. Разкриването на широко разпространени нелоялни търговски практики с трансгранично измерение следва да бъде подпомагано от обмена на информация между правоприлагащите органи, когато има основателни съмнения за такива практики. Координаторът следва да упражнява своята компетентност в рамките на тясно сътрудничество с другите съответни правоприлагащи органи. Всички правоприлагащи органи, в чиято компетентност попада дадена широко разпространена нелоялна търговска практика с трансгранично измерение, следва да участват активно в разследването на ранен етап, да отправят предупреждения до Комисията и до другите съответни правоприлагащи органи и да споделят информацията за такива практики, с която разполагат.

(17) Следва да се определят процедури за координиране на действията по разследване и принудителните мерки, свързани с широко разпространени нелоялни търговски практики с трансгранично измерение. Координираните действия срещу такива практики следва да гарантират, че правоприлагащите органи могат да изберат най-подходящите и ефикасни инструменти за преустановяване на тези практики.

(18) Необходимо е да се посочат случаите, в които даден правоприлагащ орган, в чиято компетентност попада дадена нелоялна търговска практика с трансгранично измерение, следва да може да откаже да участва в координирано действие. По-специално обстоятелството, че такъв правоприлагащ орган не разполага с наличните ресурси, не следва да служи като основание за отказ на участие в координирано действие.

(19) С оглед да се гарантира, че правоприлагащите органи, в чиято компетентност попада координираното действие, разполагат с всички необходими инструменти за комуникация, сътрудничество и координация, с настоящия регламент следва да се установят правила относно езиковия режим.

(20) Тъй като Директива (ЕС) 2019/633 защитава и доставчиците в Съюза срещу нелоялни търговски практики от страна на купувачи, установени извън Съюза, а така също защитава доставчиците, установени извън Съюза, когато те продават селскостопански и хранителни продукти в Съюза, в настоящия регламент следва да се предвидят и правила за сътрудничеството между правоприлагащите органи по отношение на нелоялни търговски практики, в които участват купувачи и доставчици, установени извън Съюза, и които са забранени от Директива (ЕС) 2019/633.

(21) Директива (ЕС) 2019/633 защитава и доставчиците в Съюза от нелоялни търговски практики от страна на купувачи, установени извън Съюза. Поради това е целесъобразно да се определят правила, които позволяват на правоприлагащите органи да провеждат по-ефективно разследвания в такива случаи. За тази цел съответният правоприлагащ орган следва да може да поиска от даден купувач да определи звено за контакт в рамките на Съюза, което да бъде основното звено за контакт с правоприлагащия орган и да улеснява разследването. Правоприлагащите органи следва също така да се информират взаимно и да информират Комисията в случаите, когато даден купувач не изпълни такова искане.

(22) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на предвидените в настоящия регламент мерки, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за изготвяне на стандартни формуляри за искания за оказване на взаимно съдействие. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета ([4]).

(23) В интерес на ефективното прилагане на правилата, предназначени да укрепят позицията на изложените на нелоялни търговски практики оператори във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти, докладът относно прилагането на правилата съгласно настоящия регламент следва да допринесе за процеса на преглед на Директива (ЕС) 2019/633. Важно е Комисията да има общ поглед върху прилагането на настоящия регламент в държавите членки. Тя също така следва да може да направи оценка на ефективността на настоящия регламент. За тази цел правоприлагащите органи на държавите членки следва да включват в годишните си доклади до Комисията дейностите, попадащи в обхвата на настоящия регламент.

(24) За да се улесни ефективното правоприлагане, Комисията следва да осигури и управлява платформа, която позволява бърз обмен на информация или искания между правоприлагащите органи и когато е целесъобразно, с Комисията.

(25) За да се вземат предвид бъдещите технически нужди, на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз във връзка с измененията по отношение на инструмента, който да се използва за управление на уведомленията и съобщенията между правоприлагащите органи. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество ([5]). По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като техните експерти получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с подготовката на делегираните актове.

(26) Настоящият регламент зачита основните права и съблюдава принципите, признати по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз и в конституционните традиции на държавите членки. Следователно настоящият регламент следва да бъде тълкуван и прилаган в съответствие с тези права и принципи.

(27) Наказателните разследвания и съдебните производства в държавите членки не следва да бъдат засегнати от прилагането на настоящия регламент. Поради това Решение 2008/976/ПВР на Съвета ([6]), Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета ([7]) и Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([8]) следва да имат предимство пред настоящия регламент, доколкото съответната нелоялна търговска практика попада в обхвата на посочените правни актове.

([4]) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

([5]) Междуинституционално споразумение между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия за по-добро законотворчество (ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj).

([6]) Решение 2008/976/ПВР на Съвета от 16 декември 2008 г. относно Европейската съдебна мрежа (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 130, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/976/oj).

([7]) Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции (ОВ L 76, 22.3.2005 г., стр. 16, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2005/214/oj).

([8]) Директива 2014/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно Европейска заповед за разследване по наказателноправни въпроси (ОВ L 130, 1.5.2014 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/41/oj).

(28) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно засилването на сътрудничеството между правоприлагащите органи, които отговарят за изпълнението на забраната на нелоялни търговски практики съгласно Директива (ЕС) 2019/633 при трансгранични случаи, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, тъй като те не могат да осигурят сами сътрудничеството и координацията, а поради своя териториален и личен обхват може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.

(29) За да се предостави на правоприлагащите органи необходимото време, за да могат да приложат установените в настоящия регламент правила, прилагането му следва да бъде отложено с 18 месеца след влизането му в сила,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

УВОДНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

С цел борба с практиките, които драстично се отклоняват от нормите на етичното търговско поведение, които противоречат на добросъвестността и почтеността в оборота и които се налагат едностранно от един търговски партньор на друг, с настоящия регламент се установяват определени правила, съгласно които правоприлагащите органи, определени от техните държави членки като отговарящи за прилагането на забраната на нелоялни търговски практики в отношенията между стопанските субекти във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти съгласно Директива (ЕС) 2019/633, си сътрудничат и координират действия помежду си, за да осигуряват ефективността на посочената директива.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага по отношение на прилагането на забраната на нелоялни търговски практики с трансгранично измерение в отношенията между стопанските субекти във веригата за доставки на селскостопански и хранителни продукти, предвидена в член 3, параграфи 1 и 2 от Директива (ЕС) 2019/633, които практики се осъществяват във връзка с продажбите на селскостопански и хранителни продукти между купувачите и доставчиците, изброени в член 1, параграф 2 от посочената директива.

Глава IV от настоящия регламент се прилага и по отношение на кратки срокове на предизвестие, определени на по-малко от 30 дни за специфични сектори въз основа на член 3, параграф 1, буква б) от Директива (ЕС) 2019/633, или по отношение на национални правила, въведени или оставени в сила въз основа на член 9, параграф 1 от посочената директива, когато съответната държава членка вземе решение в този смисъл в съответствие с членове 15 и 16 от настоящия регламент.

Глава VI от настоящия регламент се прилага по отношение на нелоялни търговски практики, в които участват доставчици или купувачи, установени извън Съюза.

2. Настоящият регламент не засяга правилата на Съюза и националните правила относно международното частно право, по-специално разпоредбите, които се отнасят до компетентността на съдилищата и приложимото право.

3. Настоящият регламент не засяга прилагането в държавите членки на мерки, които са свързани със съдебното сътрудничество по гражданскоправни и наказателноправни въпроси, по-специално работата на Европейската съдебна мрежа, създадена с Решение 2008/976/ПВР, и прилагането на Рамково решение 2005/214/ПВР и на Директива 2014/41/ЕС.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат определенията, установени в член 2 от Директива (ЕС) 2019/633. Наред с това се прилагат следните определения:

1) „правоприлагащ орган“ означава национален орган или национални органи, определени от държава членка съгласно член 4, параграф 1 от Директива (ЕС) 2019/633;

2) „правоприлагащ орган заявител“ означава правоприлагащ орган, който отправя искане за оказване на взаимно съдействие;

3) „правоприлагащ орган, към който е отправено искането“ означава правоприлагащ орган, който получава искане за оказване на взаимно съдействие;

4) „нелоялна търговска практика с трансгранично измерение“ означава нелоялна търговска практика, в която участват доставчик и купувач, които са установени в две различни държави членки;

5) „широко разпространена нелоялна търговска практика с трансгранично измерение“ означава нелоялна търговска практика, в която участват доставчици и купувачи, установени в най-малко три държави членки;

6) „окончателно решение“ означава решение, което не може или вече не може да бъде обжалвано по общия ред.

Член 4

Общ принцип

Правоприлагащите органи си сътрудничат с цел предотвратяване или спиране на нелоялни търговски практики с трансгранично измерение, осъществявани на техните територии.

ГЛАВА II

РЕСУРСИ, ЕКСПЕРТЕН ОПИТ И ПОВЕРИТЕЛНОСТ

Член 5

Ресурси и експертен опит

Държавите членки гарантират, че правоприлагащите органи разполагат с необходимите ресурси за прилагане на настоящия регламент и за повишаване на осведомеността за неговите разпоредби сред купувачите и доставчиците.

Член 6

Поверителност на информацията

1. За целите на настоящия регламент правоприлагащите органи имат правомощието да си предоставят информация и да използват като доказателство всякакви правни и фактически обстоятелства, включително поверителна информация.

2. Информацията, посочена в параграф 1, се използва като доказателство само за целите на прилагането на настоящия регламент и във връзка с предмета, по отношение на който тя е събрана от правоприлагащия орган, към който е отправено искането.

3. Информацията, посочена в параграф 1, се използва от правоприлагащите органи само при надлежно отчитане на законните интереси на физическите и юридическите лица, включително защитата на търговските тайни и правата на интелектуална собственост.

4. В случаите, когато жалбоподател поиска защита на информацията съгласно член 5, параграф 3 от Директива (ЕС) 2019/633, правоприлагащият орган, който получава жалбата, иска предварителното съгласие на жалбоподателя, преди да предостави защитената информация на друг правоприлагащ орган.

ГЛАВА III

МЕХАНИЗЪМ ЗА ОКАЗВАНЕ НА ВЗАИМНО СЪДЕЙСТВИЕ

Член 7

Искания за информация

1. По искане на правоприлагащия орган заявител правоприлагащият орган, към който е отправено искането, незабавно и най-късно в срок от 90 дни, считано от датата на искането, предоставя на правоприлагащия орган заявител, информацията, поискана с цел установяване дали е осъществена, или се осъществява нелоялна търговска практика с трансгранично измерение в държавата членка на правоприлагащия орган заявител. Правоприлагащият орган заявител и правоприлагащият орган, към който е отправено искането, могат да се споразумеят да удължат този 90-дневен срок с още 30 дни.

2. Когато правоприлагащият орган, към който е отправено искането, не разполага с цялата информация, поискана съгласно параграф 1, в неговия отговор на това искане може да се съдържа само частична информация или да се посочи липсата на исканата информация. И в двата случая правоприлагащият орган, към който е отправено искането, посочва причината за изпращането на такъв отговор. Правоприлагащият орган, към който е отправено искането, може да реши да събере липсващата информация, като в този случай информира правоприлагащия орган заявител за своето решение и споделя събраната информация с този орган.

3. Информацията, която трябва да се предостави в отговор на искане по параграф 1, се събира от правоприлагащия орган, към който е отправено искането, и се използва от правоприлагащия орган заявител само в съответствие с националното право на съответния орган.

Член 8

Искания за действия по разследване

1. По искане и от името на правоприлагащия орган заявител правоприлагащият орган, към който е отправено искането, предприема действия по разследване в съответствие с правомощията, посочени в член 6, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в) от Директива (ЕС) 2019/633, и в съответствие с националното си право, за да определи дали е осъществена, или се осъществява нелоялна търговска практика с трансгранично измерение.

2. Когато правоприлагащият орган, към който е отправено искането, упражнява правомощията, посочени в член 6, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в) от Директива (ЕС) 2019/633 по искане и от името на правоприлагащ орган заявител, длъжностните лица и другите придружаващи лица, упълномощени или назначени от правоприлагащия орган заявител, имат право да придружават и да подпомагат правоприлагащия орган, към който е отправено искането, при упражняването на неговите правомощия, под надзора на неговите длъжностни лица и при условие че правоприлагащият орган заявител е информирал предварително правоприлагащия орган, към който е отправено искането, за желанието си да участва.

3. Правоприлагащият орган, към който е отправено искането, информира незабавно правоприлагащия орган заявител за стъпките и мерките, които е предприел или възнамерява да предприеме съгласно параграф 1.

Член 9

Искания за изпълнение на решения за налагане на глоби или други равностойни по ефективност санкции, както и временни мерки

1. По искане на правоприлагащия орган заявител правоприлагащият орган, към който е отправено искането, в съответствие с националното си право изпълнява или незабавно образува производство за изпълнението на окончателни решения за налагане на глоби или други равностойни по ефективност санкции, както и временни мерки, приети в съответствие с член 6, параграф 1, първа алинея, буква д) от Директива (ЕС) 2019/633 от държавата членка на правоприлагащия орган заявител.

2. Параграф 1 се прилага само ако правоприлагащият орган заявител е установил, че купувачът, спрямо когото подлежат на изпълнение глобата и други равностойни по ефективност санкции, както и временните мерки, няма достатъчно активи на територията на държавата членка на правоприлагащия орган заявител.

3. Правоприлагащият орган заявител може да отправи искане само за изпълнение на окончателно решение.

4. Въпросите относно давностните срокове за принудителното изпълнение на глоби, други равностойни по ефективност санкции, както и временни мерки, се уреждат от националното право на държавата членка на правоприлагащия орган, към който е отправено искането.

Член 10

Разходи

1. Правоприлагащите органи не налагат такси на доставчиците за покриване на разходите, свързани с трансграничното измерение на нелоялна търговска практика.

2. Правоприлагащите органи се отказват от всякакви претенции помежду си за възстановяване на разходи, направени при прилагането на настоящия регламент, с изключение на разходите, които са направили като правоприлагащи органи, към които е отправено искането, във връзка с мерки, предприети съгласно член 7, 8, 9, 15 или 16, както е посочено в параграфи 3 и 4 от настоящия член.

3. Във връзка с мерките, предприети съгласно член 7, 8, 15 или 16, правоприлагащият орган, към който е отправено искането, може да поиска правоприлагащият орган заявител да поеме разумните допълнителни разходи изцяло или частично, включително разходите за писмени преводи, разходите за труд и административните разходи. В такива случаи правоприлагащият орган заявител поема тези разходи, както са поискани.

4. Във връзка с мерките, предприети съгласно член 9, правоприлагащият орган, към който е отправено искането, може да си възстанови всички разходи, направени във връзка с плащането на глобите, събрани от името на правоприлагащия орган заявител, включително разходите за писмени преводи, разходите за труд и административните разходи. Ако размерът на глобите не покрива направените разумни допълнителни разходи или ако правоприлагащият орган, към който е отправено искането, не успее да събере глобите, въпреки че е положил всички разумни усилия за това, правоприлагащият орган, към който е отправено искането, може да поиска правоприлагащият орган заявител да поеме изцяло или частично направените разходи. В такъв случай правоприлагащият орган заявител поема тези разходи, както са поискани.

5. Правоприлагащият орган, към който е отправено искането, си възстановява дължимите суми съгласно настоящия член в паричната единица на своята държава членка, в съответствие с националното си право.

6. Ако е необходимо, правоприлагащият орган, към който е отправено искането, конвертира сумите по глобите в паричната единица на своята държава членка по обменния курс, приложим на датата, на която са наложени глобите, в съответствие с националното си право.

Член 11

Механизъм за уведомяване

Правоприлагащите органи уведомяват Комисията и всички други правоприлагащи органи за всяко решение, с което се установява осъществяването на нелоялна търговска практика с трансгранично измерение в техните държави членки, в срок от 30 дни от приемането му.

Член 12

Процедура за искания за оказване на взаимно съдействие

1. При отправяне на искане за оказване на взаимно съдействие правоприлагащият орган заявител:

а) посочва като правно основание за искането настоящия регламент, националното право, с което се транспонира Директива (ЕС) 2019/633, и съответните разпоредби на член 1, параграф 2 и член 3, параграфи 1 и 2 от Директива (ЕС) 2019/633, посочва целта на искането, включително описание на трансграничното измерение на търговската практика, за която се твърди, че е нелоялна, и посочва информацията, поискана съгласно член 7, параграф 1, или принудителните мерки, поискани съгласно член 8 или 9 от настоящия регламент;

б) предоставя всяка допълнителна релевантна информация, която е необходима, за да може правоприлагащият орган, към който е отправено искането, да го изпълни, включително всяка информация, която може да бъде получена само в държавата членка на правоприлагащия орган заявител.

2. Исканията за оказване на взаимно съдействие и всички съобщения, свързани с тях, се отправят в писмена форма. За исканията за оказване на взаимно съдействие се използват стандартни формуляри, когато Комисията е установила такива.

3. Комисията може да приема актове за изпълнение за установяване на стандартни формуляри за исканията за оказване на взаимно съдействие, посочени в параграф 2. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 32.

Член 13

Отказ на изпълнение на искане за оказване на взаимно съдействие

1. Правоприлагащият орган, към който е отправено искането, може да откаже да изпълни искане за информация съгласно член 7, параграф 1, ако се прилага поне една от следните ситуации:

а) след консултация с правоприлагащия орган заявител и двата правоприлагащи органа са съгласни, че информацията не е необходима или че на по-късен етап може да бъде отправено ново искане;

б) вече са образувани наказателни разследвания или съдебни производства срещу същия купувач по отношение на същата нелоялна търговска практика, която включва същия доставчик и същия период на нелоялната търговска практика, обхванатa от тези наказателни разследвания или съдебни производства, пред съдебните органи в държавата членка на правоприлагащия орган, към който е отправено искането, или на правоприлагащия орган заявител.

2. Правоприлагащият орган, към който е отправено искането, може да откаже да изпълни искане за принудителни мерки по член 8 само ако, след консултация с правоприлагащия орган заявител, се прилага поне една от следните ситуации:

а) вече са образувани наказателни разследвания или съдебни производства или е постановено съдебно решение срещу същия купувач по отношение на същата нелоялна търговска практика, която включва същия доставчик и същия период на нелоялната търговска практика, обхванатa от тези наказателни разследвания или съдебни производства, или е постигнато съдебно споразумение със същия купувач по отношение на същата нелоялна търговска практика, пред съдебните органи в държавата членка на правоприлагащия орган, към който е отправено искането;

б) вече е започнало упражняването на необходимите правомощия за правоприлагане, включително административно производство, или вече е прието административно решение срещу същия купувач по отношение на същата нелоялна търговска практика, която включва същия доставчик и същия период на нелоялната търговска практика, обхванатa от разследванията или административното решение в държавата членка на правоприлагащия орган, към който е отправено искането, за да се постигне бързо и ефективно прекратяване на тази нелоялна търговска практика;

в) вече е образувано наказателно разследване или съдебно производство срещу същия купувач по отношение на същата нелоялна търговска практика, която включва същия доставчик и същия период на нелоялната търговска практика, обхванатa от наказателното разследване или съдебното производство, пред съдебните органи в държавата членка на правоприлагащия орган заявител;

г) правоприлагащият орган, към който е отправено искането, може да докаже, че поисканите принудителни мерки не са предвидени в член 6, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и в) от Директива (ЕС) 2019/633, или че искането се отнася до кратки срокове на предизвестие, определени на по-малко от 30 дни за специфични сектори въз основа на член 3, параграф 1, буква б) от посочената директива, или до национални правила, въведени или оставени в сила въз основа на член 9, параграф 1 от посочената директива;

д) правоприлагащият орган, към който е отправено искането, не може:

i) да гарантира подходяща защита в съответствие с член 5, параграф 3 от Директива (ЕС) 2019/633 за защитената информация, предоставяна съгласно член 6, параграф 4 от настоящия регламент; или

ii) да изпълни искането, без да има достъп до определена информация, която жалбоподателят не се е съгласил да предостави съгласно член 6, параграф 4;

е) правоприлагащият орган заявител не е предоставил достатъчно информация в съответствие с член 12.

3. Правоприлагащият орган, към който е отправено искането, може да откаже да изпълни искане за принудителни мерки по член 9 само ако, след консултация с правоприлагащия орган заявител, установи, че е налице най-малко една от следните ситуации:

а) вече са образувани наказателни разследвания или съдебни производства или е постановено съдебно решение срещу същия купувач по отношение на същата нелоялна търговска практика, или е постигнато съдебно споразумение със същия купувач по отношение на същата нелоялна търговска практика пред съдебните органи в държавата членка на правоприлагащия орган, към който е отправено искането;

б) вече е започнало упражняването на необходимите правомощия за правоприлагане, включително административно производство, или вече е прието административно решение срещу същия купувач по отношение на същата нелоялна търговска практика в държавата членка на правоприлагащия орган, към който е отправено искането, за да се постигне бързо и ефективно прекратяване на тази нелоялна търговска практика;

в) вече е образувано наказателно разследване или съдебно производство срещу същия купувач по отношение на същата нелоялна търговска практика пред съдебните органи в държавата членка на правоприлагащия орган заявител;

г) правоприлагащият орган, към който е отправено искането, може да докаже, че окончателното решение се отнася до кратки срокове на предизвестие, определени на по-малко от 30 дни за специфични сектори въз основа на член 3, параграф 1, буква б) от Директива (ЕС) 2019/633, или до национални правила, въведени или оставени в сила въз основа на член 9, параграф 1 от посочената директива, или не е могло да бъде взето или не може да бъде изпълнено в съответствие с националното му право;

д) правоприлагащият орган заявител не е предоставил достатъчно информация в съответствие с член 12.

4. Правоприлагащият орган, към който е отправено искането, уведомява незабавно правоприлагащия орган заявител за всеки отказ да изпълни искането за оказване на взаимно съдействие и излага основанията си за отказа.

Член 14

Езиков режим

1. Езиците, използвани от правоприлагащите органи за исканията, уведомленията и всички други съобщения, уредени от настоящата глава, които са свързани с механизма за оказване на взаимно съдействие, се договарят между съответните правоприлагащи органи.

2. Ако не може да бъде постигнато съгласие между съответните правоприлагащи органи относно езиците, които ще бъдат използвани, исканията за оказване на взаимно съдействие се изпращат на официалния език или на един от официалните езици на държавата членка на правоприлагащия орган заявител, придружени от неофициален превод на английски език, ако е поискан такъв. Отговорите се изпращат на официалния език или на един от официалните езици на държавата членка на правоприлагащия орган, към който е отправено искането, придружени от неофициален превод на английски език, ако е поискан такъв.

ГЛАВА IV

ДОБРОВОЛНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Член 15

Искания за информация по отношение на националните правила

1. Държавите членки могат да решат, че правоприлагащите органи могат да използват възможностите, предвидени в член 7 от настоящия регламент, по отношение на кратки срокове на предизвестие, определени на по-малко от 30 дни за специфични сектори въз основа на член 3, параграф 1, буква б) от Директива (ЕС) 2019/633, или национални правила, въведени или оставени в сила въз основа на член 9, параграф 1 от посочената директива.

2. Когато държава членка вземе такова решение и правоприлагащият орган заявител се възползва от едната или и от двете възможности, посочени в параграф 1, правоприлагащият орган, към който е отправено искането, може да предостави само частична информация или да откаже да предостави информация. Правоприлагащият орган, към който е отправено искането, посочва причините за този частичен отговор или за отказа. В тези случаи член 13 не се прилага.

Член 16

Искания за действия по разследване по отношение на националните правила

1. Когато държава членка е определила срокове на предизвестие, по-кратки от 30 дни за специфични сектори въз основа на член 3, параграф 1, буква б) от Директива (ЕС) 2019/633, и друга държава членка е направила същото, което води до кратки срокове със същата продължителност за същите специфични сектори, правоприлагащите органи на тези държави членки могат да се споразумеят да използват възможностите, предвидени в член 8, параграф 1 от настоящия регламент.

По подобен начин, когато дадена държава членка е въвела или оставила в сила по-строги национални правила въз основа на член 9, параграф 1 от Директива (ЕС) 2019/633 и друга държава членка е направила същото, което води до еднакво строги национални правила за същата глобема на операторите или същите видове нелоялни търговски практики, правоприлагащите органи на тези държави членки могат да се споразумеят да използват възможностите, предвидени в член 8, параграф 1 от настоящия регламент.

2. Когато правоприлагащият орган заявител се възползва от едната или и от двете възможности, предвидени в параграф 1, правоприлагащият орган, към който е отправено искането, може да откаже да предприеме действия по разследване, без да посочва причините за отказа. В тези случаи член 13 не се прилага.

Член 17

Процедура за искане

Когато правоприлагащият орган заявител се възползва от възможностите, предвидени в член 15 или 16, той изпраща искане до правоприлагащия орган, към който е отправено искането, в което:

а) посочва настоящия регламент като правно основание;

б) посочва разпоредбите от националното право, в които се забранява съответната нелоялна търговска практика, която не е в съответствие с предвиденото в Директива (ЕС) 2019/633, както и дали основанието за съответните разпоредби на националното право е член 3, параграф 1, буква б) или член 9, параграф 1 от Директива (ЕС) 2019/633;

в) описва целта на искането;

г) описва съответната нелоялна търговска практика и посочва по какъв начин тя не е в съответствие с Директива (ЕС) 2019/633;

д) уточнява каква информация или кое действие по разследване се иска.

ГЛАВА V

МЕХАНИЗМИ ЗА РАЗСЛЕДВАНЕ И ПРАВОПРИЛАГАНЕ ВЪВ ВРЪЗКА С ШИРОКО РАЗПРОСТРАНЕНИ НЕЛОЯЛНИ ТЪРГОВСКИ ПРАКТИКИ С ТРАНСГРАНИЧНО ИЗМЕРЕНИЕ

Член 18

Предприемане на координирани действия и определяне на координатор

1. В случай на основателно съмнение, че е възможно да е налице широко разпространена нелоялна търговска практика с трансгранично измерение, правоприлагащите органи, които са засегнати от тази предполагаема практика, започват координирано действие, основано на споразумение между тях. Комисията незабавно се уведомява за започването на координираното действие.

2. Правоприлагащите органи, засегнати от предполагаемата широко разпространена нелоялна търговска практика с трансгранично измерение, определят правоприлагащ орган, който да поеме ролята на координатор. За да се постигне съгласие относно определянето на координатор, Комисията може, когато е необходимо, да улесни обсъжданията между съответните правоприлагащи органи. Ако въпросните правоприлагащи органи не са в състояние да постигнат споразумение относно определянето на такъв орган, правоприлагащият орган, който е отправил предупреждението съгласно член 24, изпълнява ролята на координатор.

3. Правоприлагащите органи, засегнати от предполагаемата широко разпространена нелоялна търговска практика с трансгранично измерение, провеждат разследвания въз основа на информацията, с която разполагат. Те предупреждават другите засегнати правоприлагащи органи за резултатите от тези разследвания съгласно член 24.

4. Даден правоприлагащ орган се присъединява към координирано действие, ако по време на него стане ясно, че предполагаемата широко разпространена нелоялна търговска практика с трансгранично измерение засяга и него.

5. С цел да се установи, че правоприлагащ орган е засегнат от предполагаема широко разпространена нелоялна търговска практика с трансгранично измерение, под внимание се вземат всички елементи, и по-специално:

а) държавите членки, където са установени купувачите;

б) държавите членки, където са установени доставчиците, които биха могли да бъдат засегнати от нелоялната търговска практика.

Член 19

Мотиви за отказ на участие в координираното действие

1. Правоприлагащ орган може да откаже да участва в координирано действие само ако са налице една или повече от следните ситуации:

а) вече е образувано наказателно разследване, съдебно производство или административно производство, постановено е съдебно решение или е постигнато съдебно споразумение със същия купувач или купувачи и по отношение на същата нелоялна търговска практика, която включва същия доставчик и същия период на нелоялната търговска практика, обхваната от това наказателно разследване, съдебно производство или административно производство в държавата членка на този правоприлагащ орган;

б) правоприлагащият орган вече е започнал разследване преди отправянето на посоченото в член 24 предупреждение или е прието административно решение срещу същия купувач или купувачи по отношение на същата нелоялна търговска практика, която включва същия доставчик и същия период на нелоялната търговска практика, обхваната от разследването или административното решение в държавата членка на този правоприлагащ орган, с цел да се прекрати широко разпространената нелоялна търговска практика с трансгранично измерение;

в) широко разпространената нелоялна търговска практика с трансгранично измерение не е осъществена в държавата членка на правоприлагащия орган и не е необходимо правоприлагащият орган да предприема принудителни мерки по член 6 от Директива (ЕС) 2019/633.

2. Когато правоприлагащ орган откаже да участва в координирано действие, той незабавно уведомява за решението си Комисията и другите правоприлагащи органи, засегнати от широко разпространената нелоялна търговска практика с трансгранично измерение, като посочва причините за решението си и представя необходимите подкрепящи документи.

Член 20

Разследвания при координирани действия

1. Правоприлагащите органи, участващи в координираното действие, гарантират, че провеждат разследванията и проверките своевременно, ефективно и координирано. Правоприлагащите органи се стремят да провеждат разследвания и проверки и доколкото националното право допуска това, да прилагат временни мерки едновременно с тези на други правоприлагащи органи.

2. Правоприлагащите органи, участващи в координираното действие, представят в общо изявление резултата от разследването и оценката на широко разпространената нелоялна търговска практика с трансгранично измерение, като обобщават предприетите национални мерки и когато е приложимо, различните становища на правоприлагащите органи.

3. Без да се засягат правилата относно поверителността и търговската тайна, установени в Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския парламент и на Съвета ([9]), правоприлагащите органи, в чиято компетентност попада координираното действие, публикуват посоченото в параграф 2 от настоящия член общо изявление или части от него на своите уебсайтове и уведомяват Комисията за публикацията.

Член 21

Принудителни мерки при координирани действия

1. Правоприлагащите органи, участващи в координирани действия, предприемат в рамките на своята юрисдикция всички необходими принудителни мерки по член 6 от Директива (ЕС) 2019/633 спрямо купувача или купувачите, отговорни за широко разпространената нелоялна търговска практика с трансгранично измерение, за да доведат до прекратяване на тази нелоялна търговска практика.

2. Принудителните мерки съгласно параграф 1 се предприемат от правоприлагащите органи в съответствие с националните правила на тяхната държава членка и по координиран начин, за да се постигне прекратяване на широко разпространената нелоялна търговска практика с трансгранично измерение. Правоприлагащите органи, участващи в координираното действие, се стремят да предприемат принудителни мерки едновременно в държавите членки, засегнати от тази широко разпространена нелоялна търговска практика с трансгранично измерение.

([9]) Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване (ОВ L 157, 15.6.2016 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2016/943/oj).

Член 22

Прекратяване на координирано действие

1. Координираното действие се прекратява, ако участващите в него правоприлагащи органи стигнат до заключението, че широко разпространената нелоялна търговска практика с трансгранично измерение е прекратена във всички съответни държави членки или че не е имало такава нелоялна търговска практика.

2. Координаторът, посочен в съответствие с член 18, параграф 2, уведомява, когато е целесъобразно и незабавно, правоприлагащите органи на държавите членки, в чиято компетентност попада координираното действие, както и Комисията за прекратяването на координираното действие.

Член 23

Роля на координатора

1. Координаторът, определен в съответствие с член 18, параграф 2, по-специално:

а) гарантира, че правоприлагащите органи, участващи в координираното действие, са надлежно и своевременно информирани за напредъка на разследването или на принудителното действие, както и че са информирани за очакваните следващи стъпки и мерките, които предстои да бъдат приети;

б) координира и наблюдава действията по разследване, предприети от правоприлагащите органи, участващи в координираното действие, съгласно настоящия регламент;

в) координира изготвянето и споделянето на всички необходими документи между правоприлагащите органи, участващи в координираното действие;

г) информира купувача или купувачите за започването на координирано действие и поддържа, когато е приложимо, контакт с купувача или купувачите и другите страни, засегнати от действията по разследване или принудителните мерки, освен когато е договорено друго от правоприлагащите органи, участващи в координираното действие, и координатора;

д) когато е приложимо, координира оценката, консултациите и наблюдението от страна на правоприлагащите органи, участващи в координираното действие, както и другите стъпки, необходими за изпълнение на ангажиментите, предложени от съответния купувач;

е) когато е приложимо, координира принудителните мерки, приети от правоприлагащите органи, участващи в координираното действие;

ж) координира исканията за оказване на взаимно съдействие, подадени от правоприлагащите органи, участващи в координираното действие, съгласно глава III.

При изпълнението на задачите, посочени в първа алинея, букви б), в), д), е) и ж), координаторът се подпомага от другите правоприлагащи органи, участващи в координираното действие.

2. Координаторът не носи отговорност за действията или бездействията на другите правоприлагащи органи, участващи в координираното действие, когато те упражняват правомощията, предвидени в член 6 от Директива (ЕС) 2019/633 и в настоящия регламент.

Член 24

Система за предупреждение

1. Правоприлагащият орган предупреждава незабавно Комисията и всички други правоприлагащи органи, че е възможно да се осъществява широко разпространена нелоялна търговска практика с трансгранично измерение, независимо от това дали тази практика се осъществява само в рамките на Съюза, или както в Съюза, така и в една или повече трети държави. Комисията може да допълва предупреждението с всякаква информация, която може да улесни предприемането на бързи и подходящи действия от страна на правоприлагащите органи.

2. При отправянето на посоченото в параграф 1 предупреждение правоприлагащият орган предоставя информация относно предполагаемата широко разпространена нелоялна търговска практика с трансгранично измерение, обхваната от настоящия регламент, включително следното:

а) подробно описание на широко разпространената нелоялна търговска практика с трансгранично измерение;

б) държавите членки, които са засегнати или е възможно да са засегнати от широко разпространената нелоялна търговска практика с трансгранично измерение;

в) самоличността на купувача или купувачите, за които има съмнения, че са осъществявали широко разпространената нелоялна търговска практика с трансгранично измерение;

г) съответната нелоялна търговска практика съгласно Директива (ЕС) 2019/633 и съгласно националното право;

д) описание на правното производство, принудителните мерки или другите мерки, предприети във връзка с широко разпространената нелоялна търговска практика с трансгранично измерение, и датите на предприемането им и тяхната продължителност, както и етапа им;

е) данни за идентификацията на правоприлагащите органи, които започват производството и вземат мерките, посочени в буква д).

3. При отправянето на предупреждение правоприлагащият орган може да поиска от правоприлагащите органи в други държави членки да проверят дали, въз основа на информация, която е налична или достъпна за съответните правоприлагащи органи, същата широко разпространена нелоялна търговска практика с трансгранично измерение може да се осъществява на територията на тези други държави членки, или дали има висящо производство, или вече са предприети принудителни мерки срещу тази нелоялна търговска практика в тези държави членки. Правоприлагащите органи в тези други държави членки отговарят незабавно на искането.

Член 25

Езиков режим

1. Езиците, използвани от правоприлагащите органи за уведомленията и всички други съобщения, уредени от настоящата глава, които са свързани с координираните действия, се договарят между съответните правоприлагащи органи.

2. Ако не може да бъде постигнато съгласие между съответните правоприлагащи органи относно езиците, които ще бъдат използвани, уведомленията и другите съобщения се изпращат на официалния език или на един от официалните езици на държавата членка, отправяща уведомлението или другото съобщение, придружени от неофициален превод на английски език, ако е поискан такъв.

ГЛАВА VI

СЪТРУДНИЧЕСТВО ВЪВ ВРЪЗКА С ДОСТАВЧИЦИ ИЛИ КУПУВАЧИ, УСТАНОВЕНИ ИЗВЪН СЪЮЗА

Член 26

Сътрудничество по отношение на доставчици или купувачи, установени извън Съюза

Във връзка с нелоялните търговски практики, посочени в член 3, параграфи 1 и 2 от Директива (ЕС) 2019/633, които се осъществяват във връзка с продажбите на селскостопански и хранителни продукти между купувачи и доставчици, както е посочено в член 1, параграф 2 от Директива (ЕС) 2019/633, когато доставчиците или купувачите са установени извън Съюза, правоприлагащият орган може:

а) да поиска информация от правоприлагащ орган на друга държава членка, за да установи дали в държавата членка на правоприлагащия орган заявител е осъществена, или се осъществява нелоялна търговска практика; за целите на такова искане се прилагат *mutatis mutandis* член 6, член 7, параграфи 1, 2 и 3, член 10, член 11, член 12, член 13, параграф 1 и член 14;

б) да предупреди Комисията и другите засегнати правоприлагащи органи, когато подозира, че се осъществява нелоялна търговска практика спрямо доставчик, установен извън Съюза, или от купувач, установен извън Съюза, и че тази нелоялна търговска практика може да засяга купувачи или доставчици, установени в поне три държави членки; за целите на такива предупреждения се прилагат *mutatis mutandis* член 6, член 24, параграфи 2 и 3 и член 25.

Член 27

Лице за контакт, отговарящо за Съюза

1. Когато правоприлагащ орган предприема действия по разследване срещу купувач, установен извън Съюза, във връзка с нелоялна търговска практика, предвидена в член 3, параграфи 1 и 2 от Директива (ЕС) 2019/633, и ако счита, че този купувач не си сътрудничи с него, той може да изиска от купувача да определи за свое лице за контакт, отговарящо за Съюза, физическо или юридическо лице, установено на територията на Съюза.

2. Лицето за контакт, отговарящо за Съюза, посочено в параграф 1:

а) действа като основно звено за контакт за съответния правоприлагащ орган;

б) улеснява разследванията, включително като предоставя исканите документи, записи на трансакции, данни и свидетелски показания на съответния правоприлагащ орган.

3. Когато купувачът, установен извън Съюза, не изпълни искането, посочено в параграф 1, правоприлагащият орган, който е отправил искането, незабавно предупреждава Комисията и всички други правоприлагащи органи, че този купувач не е определил лице за контакт, отговарящо за Съюза. Комисията може да допълва предупреждението с всякаква информация, която може да улесни предприемането на бързи и подходящи действия от страна на правоприлагащите органи.

ГЛАВА VII

ПРОЦЕДУРНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 28

Задължение за докладване на Комисията

1. До 11 септември 2031 г. Комисията представя доклад относно прилагането на настоящия регламент на Европейския парламент и на Съвета, както и на Европейския икономически и социален комитет и на Комитета на регионите. Комисията взема предвид този доклад при извършването на оценката на Директива (ЕС) 2019/633. Оценката се придружава по целесъобразност от законодателно предложение за изменение на настоящия регламент.

2. Комисията използва като основа за доклада, посочен в параграф 1 от настоящия член, годишните доклади по член 10, параграф 2 от Директива (ЕС) 2019/633. При необходимост, Комисията може да изиска допълнителна информация от държавите членки.

3. В доклада, посочен в параграф 1, се описва развитието на механизмите за сътрудничество, установени съгласно настоящия регламент, и на принудителните действия, по-специално установяването на най-често срещаните видове нелоялни търговски практики с трансгранично измерение, най-засегнатите сектори и най-често участващите видове купувачи, включително установените извън Съюза.

Член 29

Докладване от държавите членки

Годишният доклад, посочен в член 10, параграф 1 от Директива (ЕС) 2019/633, включва подробна информация за дейностите, попадащи в обхвата на настоящия регламент. Тази информация, наред с другото, включва броя на исканията, получени от правоприлагащите органи, към които е отправено искането, в съответствие с членове 7, 8, 9 и 12 от настоящия регламент, както и броя на координираните действия срещу широко разпространени нелоялни търговски практики с трансгранично измерение в съответствие с член 18 от настоящия регламент, които са били започнати или приключени през предходната година. За всяко искане или действие, което е било извършено, докладът съдържа обобщено описание на въпроса и на предприетите стъпки и мерки.

Член 30

Информационна система за вътрешния пазар

1. Информационната система за вътрешния пазар (IMI), създадена с Регламент (ЕС) № 1024/2012 на Европейския парламент и на Съвета ([10]), се използва за целите на членове 7, 8, 9, 11, 12 и 13, членове 15—22 и членове 24, 26 и 27 от настоящия регламент.

2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 31 за изменение на параграф 1 от настоящия член по отношение на инструмента, който да се използва за управление на уведомленията и съобщенията между правоприлагащите органи, за да се вземат предвид бъдещите технически нужди.

Член 31

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 30, параграф 2, се предоставя на Комисията за срок от 5 години, считано от 9 март 2026 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.

3. Делегирането на правомощия, посочено в член 30, параграф 2, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.

6. Делегиран акт, приет съгласно член 30, параграф 2, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на същия акт на Европейския парламент и Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 32

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета за общата организация на селскостопанските пазари, създаден с член 229 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([11]). Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

([10]) Регламент (ЕС) № 1024/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно административно сътрудничество посредством Информационната система за вътрешния пазар и за отмяна на Решение 2008/49/ЕО на Комисията („Регламент за ИСВП“) (ОВ L 316, 14.11.2012 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1024/oj).

([11]) Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

ГЛАВА VIII

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 33

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 10 септември 2027 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на 11 март 2026 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
R. METSOLA	M. RAOUNA